

Що да пливатъ преку църно море. —

И исфарлиѣ въ она църно море

И даро'и и млада не'еста;

Ясъ ти дойдоѣ назоѣ безъ даро'и,

Той побегна назоѣ безъ не'еста;

Испатъ сториѣ наша юнащина.“

Тога Марко дете го избаѣ,

Марко'ица коня го избаѣ.

85.

Два Сокола.

Имала е мама, немала
До двама сиви сокола
Сокола до два близнака.
Съ житомъ ги мама хранина
Хранила, още доила,
До де соколи порасли,
Никой не съ е научилъ,
Ни-то соколи растеха.
Мама имъ певка певала:
„Нани ми соколе, нани ми,
Соколи до два близнака;
Растете и порастете,

Тешко имане делете,
Тешка потеря зберете,
Бащино църство земете.“
Расли соколи, порасли;
Еденъ си соколъ ѣздише,
Други себе си носеше,
Като съ двама разделятъ,
Единъ за други плачеха.
Мама соколи думаше:
„Я си станете, идете,
Бащино царство земе-те!“

86.

Тодорка и княже.

Отъ цар-отъ известъ е дошла
„Кой има синъ да прате,
Кой нема, самъ си да доди,“
Иванъ си сина немаше,
А само една дещеря,
Една дещеря Тодорка.
Тои съ чуде и мае,
Какво да чини, да прави.
Какъ го зачула Тодорка,

Та на баща си думаше:
„Я сж не грижи, татко-льо,
До кѣд' ѣ млада Тодорка,
Ти не щешъ войска да видишъ.
Я иди, татко, я иди,
Сабя френглия да купишъ,
И тѣжка пушка бойліа,
И едно конче 'ранено,
Азъ ще на войска да ида,